

«Οἱ ἀστέρες τῆς Δαμασκοῦ εἶναι τρεῖς: ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς καὶ ὁ Ἰωσήφ Ἀλ-Χαντάντ»!...

ἽΟ Ἁγιος Νέος Ἱερομάρτυς Ἱωσήφ ὁ Δαμασκηνὸς* † 10η Ἰουλίου 1860

Ο Ἁγιος Ἱερομάρτυς Ἱωσήφ Ἀλ-Χαντάντ γεννήθηκε τὸν Μάιο τοῦ 1793 σὲ μία πτωχή, ἀλλὰ εὐσεβῆ Ὀρθόδοξη οἰκογένεια, στὴν Δαμασκὸ τῆς Συρίας, μὲ καταγωγή ἀπὸ τὴν Βηρυτό, πρωτεύουσα τοῦ Λιβάνου.

Σὲ νεαρὴ ἡλικία ἀπέκτησε κάποια μὀρφωσι καὶ ἔμαθε ἀραβικὰ καὶ λίγα ἑλληνικὰ.

Ἐπειδὴ ὁμως ὁ πατέρας του δὲν εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ πληρῶνῃ τὰ ἀναγκαῖα δίδακτρα, ἀπεφάσισε νὰ σταματήσῃ τὴν ἐκπαίδευσί του καὶ νὰ βάλῃ αὐτὸν νὰ ἐργασθῆ στὴν βιομηχανία τοῦ μεταξιοῦ.

ἽΟ Ἁγιος ὁμως εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία γιὰ γνῶσι, παρὰ τὴν μεγάλη φτώχεια τῆς οἰκογενείας του. Ὡς λύσι βρῆκε νὰ ἐργάζεται ὅλη τὴν ἡμέρα σκληρὰ καὶ τὴν νύκτα νὰ συνεχίζῃ ἀπὸ μόνος τους τὴν ὀλοκλήρωσι τῆς μορφώσεώς του.

Στὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν μὀρφωσι εἶναι πιθανὸν νὰ ὤθησε αὐτὸν καὶ ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς του Μωϋσῆς, ὁ ὀποῖος εἶχε μία καλὴ παιδεία καὶ μεγάλη ἔφεσι στὰ γράμματα. Πράγματι, ἡ μικρὴ, ἀλλὰ σημαντικὴ καὶ πλούσια βιβλιοθήκη τοῦ ἀδελφοῦ του Μω-

ὑσῆ, ἀποτέλεσε τὴν κύρια πηγὴ γνώσεως γιὰ τὸν Ἰωσήφ. **Ὁ** Μωϋσῆς τελικὰ ἀπεβίωσε πολὺ νέος, μόλις 25 ἐτῶν, καὶ ὑπῆρχε ἡ ἄποψις, ὅτι ἔπαθε ὑπερκόπωση ἀπὸ τὴν πολλὴ μελέτη!

Ὁ Ἰωσήφ κατέβαλε προσπάθεια στὴν μελέτη τῶν βιβλίων τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀλλὰ ἦταν ἀπογοητευμένος, διότι λίγα μόνον πράγματα κατανοοῦσε ἀπὸ ὅσα διάβαζε. **Ἐν** τούτοις, δὲν ἀποκαρδιώθηκε, ἀλλὰ αὐξήσε τὴν ἀποφασιστικότητά του γιὰ μάθησι.

Κατέφυγε στὴν καθοδήγησι ἑνὸς σοφοῦ Μουσουλμάνου τῆς Δαμασκοῦ, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ ὁποίου προχώρησε ἀρκετὰ στὴν ἐκπαίδευσί του. **Παρὰ** ταῦτα, ἡ ἀδυναμία νὰ καταβάλη τὰ δίδακτρά του, τὸν ἐμπόδισε νὰ συνεχίσει καὶ ἔτσι ἐξακολούθησε τὴν μὲν ἡμέρα νὰ ἐργάζεται, τὴν δὲ νύκτα νὰ ἐπιμένῃ στὴν αὐτοδιδασχία του!

Τὸ κύριο μέρος τῆς παιδείας του, πρέπει νὰ σημειώσουμε, ὅτι κατεῖχε ἡ ἐντρύφησις στὴν Ἁγία Γραφή καὶ στὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας. **Μ**ελετοῦσε συστηματικὰ τὴν Βίβλο καὶ μάλιστα συνέκρινε τὴν ἀραβικὴ μετάφρασι μὲ τὸ ἑλληνικὸ πρωτότυπο κείμενο τῶν ἑβδομήκοντα, ὥστε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ ἀποκτήσει καλὴτερη γνώσι τῆς ἑλληνικῆς. **Μ**ελετοῦσε μὲ τόσο πάθος καὶ ἀγάπη τὴν Ἁγία Γραφή, ἕως σημείου νὰ δύναται νὰ ἀποστηθίζῃ ὁλόκληρα τμήματα ἀπὸ αὐτήν! **Ἐν** συνεχείᾳ, μὲ τὴν καθοδήγησι κάποιου Καθηγητοῦ, προχώρησε σὲ θεολογικὰ καὶ ἱστορικὰ σπουδὰς. **Παράλληλα**, ἄρχισε νὰ διδάσκῃ τὶς πλούσιες πλέον γνώσεις του στὸ σπίτι του καὶ ἀπὸ ἕναν ἑβραῖο μαθητὴ του ἔμαθε καὶ τὴν ἑβραϊκὴ γλῶσσα.

Ἡ τόσο μεγάλη ἐνασχόλησις τοῦ Ἰωσήφ μὲ τὰ γράμματα ἐφόβισε ἰδιαίτερα τοὺς γονεῖς του, οἱ ὁποῖοι προσεπάθησαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ τὴν μάθησι καὶ τὴν διδασκαλία μὲ τὸ ἐπιχειρῆμα, ὅτι θὰ εἶχε τὴν ἴδια «τύχη» μὲ αὐτὴν τοῦ ἀδελφοῦ του!

Ἐφ' ὅσον ὁμως ἀπέτυχαν στὴν προσπάθειά τους αὐτῆ, σκέφθηκαν νὰ τὸν νυμφεύσουν ἐσπευσμένα, ὥστε νὰ ἀνακόψουν τὴν μεγάλη του ἔφεσι στὰ γράμματα. **Πράγματι**, βρῆκαν μία νέα, τὴν Μαριὰμ Ἀλ-Κούρσι, μὲ τὴν ὁποίαν τὸν ἐνύμφευσαν σὲ ἡλικία μόλις 19 ἐτῶν, τὸ 1812. **Ὁ** Γάμος ὁμως δὲν τὸν ἀπέτρεψε ἀπὸ τὸν πόθο του γιὰ γνώσι. **Λέγεται** μάλιστα, ὅτι ἀκόμη καὶ τὴν νύ-

κτα τοῦ γάμου του, αὐτὸς δὲν ἄλλαξε τὸ πρόγραμμα αὐτο-διδασκαλίας του, ἥτοι ἀναγνώσεως καὶ μαθήσεως!...

* * *

Ἡ φήμη τοῦ εὐλαβοῦς νέου διαδόθηκε στὴν Ἐνορία του στὴν Δαμασκὸ καὶ ἔτσι ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας Σεραφεῖμ (1813-1823) ἀπεφάσισε νὰ τὸν χειροτονήσῃ Ποιμένα τῆς Ἐνορίας του. **Τὸν** ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερο σὲ ἡλικία μόλις 24 ἐτῶν τὸ 1817. **Ὁ** δὲ ἐπόμενος Πατριάρχης Ἀντιοχείας Μεθόδιος (1824-1850), ὁ ὁποῖος ἀνεγνώρισε τὰ μεγάλα προτερήματα τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἀπένευμε τὰ ὀφφίκια τοῦ Πρωθυερέως καὶ τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ π. Ἰωσήφ εἶχε πολὺ μεγάλο κηρυκτικὸ χάρισμα καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διετέλεσε Ἱεροκήρυκας τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ στὴν Δαμασκὸ, μὲ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα. **Πολλοὶ** τὸν ἀποκαλοῦσαν νέο Χρυσόστομο, ἐνῶ ἀποσπάσματα ἀπὸ τοὺς λόγους του ἀνεφέροντο μὲ μεγάλη εὐλάβεια μέχρι τὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰ. **Οἱ** πιστοὶ τὸν ἄκουγαν μὲ λαχτάρια καὶ προσπαθοῦσαν νὰ τηρήσουν τὶς σωτηριώδεις συμβουλές του μὲ ἀκρίβεια.

Ἡ διακονία τοῦ εὐλαβοῦς αὐτοῦ Κληρικοῦ περιελάμβανε τὴν παρηγορία τῶν καταβεβλημένων καὶ πασχόντων, τὴν βοήθεια τῶν πτωχῶν καὶ τὴν ἐνίσχυσι τῶν ἀδυνάτων. **Τὸ** 1848, ὅταν μία ἐπιδημία κίτρινου πυρετοῦ ἐξαπλώθηκε στὴν Δαμασκὸ, ὁ π. Ἰωσήφ ὑπηρετοῦσε τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἔθαπτε τοὺς κεκοιμημένους, χωρὶς φόβο μήπως προσβληθῇ ἀπὸ τὴν ἀσθένεια, καίτοι ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἔχασε ἓνα ἀπὸ τὰ παιδιά του.

Ἦταν σὲ ὅλους σεβαστὸς καὶ ἀξιαγάπητος καὶ μὲ τὸν τρόπο του κατῶρθωσε νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ δεισιδαιμονίες καὶ προλήψεις στοὺς ἀρραβῶνες, τοὺς γάμους καὶ τὶς κηδεῖες.

Ἐπίσης, τὸ 1845 ἀνακαίνισε τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο πλησίον τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ.

Μία ἀξιόλογη δραστηριότητά του ἦταν καὶ ἡ διεύθυνσι τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Δαμασκοῦ ἀπὸ τὸ 1836, τὴν ὁποῖαν προσεπάθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀναπτύξῃ μὲ διορισμὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ μισθοδοσία Καθηγητῶν, ὥστε νὰ προσελκύσῃ σπουδαστὲς ἀπὸ ὅλη τὴν Συρία καὶ τὸν Λίβανο καὶ νὰ τοὺς προετοιμάσῃ γιὰ μία ἐπάξια ἱερατικὴ διακονία. **Τὰ** ἔξοδα γιὰ τὴν λειτουργία της καλύφθηκαν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς καὶ ἀπὸ τὸ Πα-

τριαρχεῖο. Τὸ 1852 μὲ ἰδική του πρωτοβουλία ἄνοιξε τμῆμα θεολογικῶν σπουδῶν στὴν Σχολή, δώδεκα ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς ὁποίας ἀνεδείχθησαν Ἐπίσκοποι.

Ὁ ἅγιος καὶ ἀφιλόργυρος π. Ἰωσήφ διεκρίνετο γιὰ τὴν μεγάλη του πτωχεία.

Διακονοῦσε στὴν Ἐκ-

κλησία ἄνευ πληρωμῆς. Δίδασκε στὴν Σχολή ἄνευ ἀποδοχῆς. Ἀνταπεξήρχετο στὶς βιοτικές του ἀνάγκες μὲ βοήθεια ἀπὸ τὴν ἐργασία τῶν παιδιῶν του.

Ἦταν πιστός, ὑπομονετικός, δίκαιος, πρᾶος, ἡσυχος, ταπεινός, συμπονετικός καὶ φιλικός ἄνθρωπος. Δὲν ὠμιλοῦσε γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ ἀπέφευγε τοὺς ἐπαίνους ἀπὸ μέρους τῶν ἄλλων. Μὲ τὴν εὐγένεια καὶ τὴν πειθῶ του ἐπέστρεφε τοὺς πεπλανημένους στὴν Ἐκκλησία.

Ἡ βιβλιοθήκη του, ἡ ὁποία κήκε τὸ 1860, ὅταν ὁ ἴδιος μαρτύρησε, ἦταν ἀρκετὰ πλούσια καὶ περιεῖχε δύο ἢ τρεῖς χιλιάδες τόμους βιβλίων. Ἐπιμελήθηκε, ἐπίσης, λειτουργικὲς ἐκδόσεις μεταφράσεις Πατερικῶν ἔργων μὲ τὸ πρωτότυπό τους καὶ ἡ ἔνδειξις τῆς ἐγκρίσεώς του ἐθεωρεῖτο σφραγίδα ἐγγυήσεως. Ἀσχολήθηκε ἐπισταμένως καὶ μὲ τὴν μετάφρασι στὰ ἀραβικά τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὴν γνωστὴ ὡς ἐκδοσι τοῦ Λονδίνου, διὰ συγκρίσεως μὲ τὸ ἑλληνικὸ καὶ ἑβραϊκὸ κείμενο.

Δὲν ἄφησε ἰδικὰ του πρωτότυπα ἔργα, ἐκτὸς ἀπὸ κάποια ἄρθρα, ἴσως διότι δὲν θεωροῦσε τὸν ἑαυτό του ἱκανὸ καὶ ἄξιο ἐκκλησιαστικὸ συγγραφέα. Προτιμοῦσε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐπιμελῆται τὴν ὅσο τὸ δυνατὸν καλύτερη καὶ ὀρθότερη ἀπόδοσι καὶ διάδοσι τοῦ Ἀγιογραφικοῦ καὶ Πατερικοῦ λόγου.

* * *

Ἐνα σημαντικὸ πρόβλημα στὴν πολύπαθη περιοχὴ δράσεως τοῦ π. Ἰωσήφ ἦταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ αὐτὸ τῶν Μελχιτῶν Οὐνιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν παλαιότερα Ὀρθόδοξοι, ἀλλὰ τελικὰ εἰσῆλθαν σὲ κοινωνία μὲ τὴν αἰρετικὴ Ρώμη. Γιὰ τὴν προσέλ-

कुसल तलुस कल तलन डलसलतुरलतल तलुस कल डलल सतलन 'Ορθόδοξη Έκκλलσलल ὑπῆρχलन δूल तलसलस. 'Ωρलसडूलन ἑπ- λἑξलन तलन ὁδु तलस डललतलकुल कल डलल- कुकुतलकुल डलसἑἄस तलुस, डुरकुलडूलन νल ἑξलनलγκलसθूलν νल ἑडलसतुरἑसुन, ἑνῶ ἄλλल डुरलतलडूलसन तलन ὁδु तलस ἑलρ- नलकुल डुरलसडलथलἑल γलἑ ἑडलतἑξल सुडुφωνलἑल कल डलसलतुरलतल. 'Ο ἑलρनलकुड कल डुरἄἑस ड. 'Ιωσήφ ἦतलन कलतल तलस डललस कल डἑν ἦतलन δुनलतुन νल सुनἑργलसθῆ डἑ तुडुस 'Οθωडलनुस, डुरकुलडूलन νल डलतलἑξ तलुस डललḅलतἑस.

Τὸ 1857 ὁ Οὐνलतἑस-डललḅलतἑस डलतुरलἄρχἑस Κλῆμἑस ἑπἑβललἑ सतलन ἑκκλलσलल तुल तὸ Δुतलकु-Γुरἑγुरलνλν Ἡμἑρολुγलल, ἄλλḅल सुनἑनἑतἑस तलन सφουδρῆ ἄντलδुरलसल डलγἄλου डἑरुस तुἑ डुलμλνलु तुल, तὸ ὀडुलἑ ἑξ ἄलतलἑल तुἑतुल ἄडἑφἄसलसἑ νल ἑडलसतुरἑषἑ सतलन 'Ορθόδοξη Έκκλलσलल. Μलἑ ὁμἄडल δुरलसतἑρलἑων ὑπἑρμἄḅων तुἑ डलतुरलἑ Ἡμἑρολुγलἑ ἑκ तुἑν डललḅलतἑων-Οὐνलतἑων ἑडलकुलνῶνἑ- सἑ डἑ तुν ड. 'Ιωσήφ, ὁ ὀडुलἑἑस तुἑस δἑḅθἑकἑ डἑ ἑḅμἑνἑल, तुἑस ἑνलसḅुसἑ डुनἑडलतलकुἑ कल ἄγωνलसθἑकἑ γलἑ तलन ἑनἑμἑρἑσल तुलस कल तलन ἑντलḅल तुलस सतलन 'Ορθόδοξη Έκκλलσलल डἑ तलन ὅसु तὸ δुनलतुन डुलἑρἑστἑρἑ ἑडलγἑनुसल. डुरलἑἑἑἑ ἑμἄलसतἑ ἑνἑ डलβλἑलἑ ὑπἑρ तुἑ डलतुरलἑ Ἡμἑρολुγलἑ γुरलμμἑनु ἄडἑ ἡγἑतलकुἑ सἑτἑλεḅुस तलस ὁμἄडुस ἄντἑἑ, तὸ ὀडुलἑ ἑφἑρἑ तुन ḅलरलकुतἑρलसतलकुἑ τलतलḅु: «'Ο Χुरलसतलνलकुἑ Νὅडुस ἑἑνल कलतἑ डुलḅ ὑπἑρτἑरुस ἄडἑ तुἑ Ἄστुर- νουडलकुἑ Κुरलसἑलस», तὸ ὀडुलἑ ἑकुतुडἑθἑकἑ ἄडἑ तुन 'Εकुडुतलकुἑ Οἑἑकु तुἑ Ἄγलἑ ἑἄφου तὸ 1858. 'Η ὁμἄडल ἄντἑ तुἑν डलसलतुरलφἑνἑतἑων डललḅलतἑων-Οὐνलतἑων ἑἑḅἑ τὅसु ἄḅḅἑθῆ कल डलἑुरἑनुθῆ, ὥसἑ ἄν δἑν सुनἑβलनἑ तὸ Μलरतḅḅἑरलἑ तुἑ ड. 'Ιωσήφ सἑἑ 1860, ἦतलन डल- θलनुन νल डἑतἑसतुरἑφἑतἑ डἑγἑ डἑरुस, ἄν ὄḅल ἄडलनἑस, ἑξ ἄντἑων सतलन 'Ορθουडḅἑḅल.

'Εडलḅἑ, ὁ ἄγलἑस Κλἑρलकुἑस ड. 'Ιωσήφ ἑडुरἑडἑ νल ἄντलडἑतἑωडलḅἑ तुἑस δुरलसतἑρलἑἑस डुरἑतἑसἑἑἑνἑस «ἑἑरलडἑसἑτὅलुस», ὀἑ ὀडुलἑἑ δुरḅूलसन ἑडलकुἑνδुनल सतलन डἑरलḅἑḅἑ ἑकुἑἑἑ कलतἑ तलन ἑडलἑ ἑडḅἑḅἑ. Ἄντἑἑ ἑξलडुलḅἑनुनἑ तुἑ डἑγἄलἑस डḅἑἑἑ, ἄकुἑμἑ कल सतलन Δलडल- सकὅ, डἑसφ कुडἑἑἑ तुἑν ἑकुडलἑἑἑतलकुἑ ἑδुरḅḅἑἑतἑων तुलस. Τḅḅἑ ἑἑḅἑ ὡस θललβἑरὅ ἄडḅἑτἑλεसल तलन डलसलतुरलφἑ डुललḅḅἑ 'Ορθουडḅḅἑ- ḅἑων ὀἑकुγἑनुἑἑἑων सἑतἑν डुरἑतἑसἑἑἑνἑ. 'Ο कलḅḅἑ डुलἑμἑν ड. 'Ιωσήφ डुरἑसडलθḅḅἑ कल तἑ डुलनἑθἑνἑἑἑ डुरḅḅἑἑἑ νल ἑडलसतुरἑ-

ψη πίσω στην σωστική Μάνδρα της Ἁγίας Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἴδιους τοὺς ἀρπακτικούς λύκους νὰ ἀντιμετωπίση μὲ σθένος καὶ δύναμι. **Καὶ** πράγματι, ἀρκετοὺς πλανηθέντας ἐπέστρεψε στὴν Ὁρθοδοξία καὶ

ἀντέκρουσε ἐπανειλημμένα τοὺς «ιεραποστόλους» τῆς ἀπωλείας, ὥστε νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐπέκτασί τους. **Ἦταν** τόσο ἰσχυρὰ τὰ ἀγιογραφικά του ἐπιχειρήματα, ὥστε οἱ Προτεστάντες σταμάτησαν τὴν ἐκστρατεία τους κατὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Ποιμνίου καὶ πλέον ἔθεταν ἐρωτήματα στὸν π. Ἰωσήφ ὄχι γιὰ ἀντίκρουσι, ἀλλὰ ἀπὸ ἐνδιαφέρον χάριν τῆς Βιβλικῆς ἐρεῦνης!

* * *

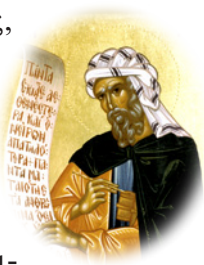
Σὲ μία δύσκολη ἐποχὴ γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείας, κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐκλυδωνίζετο ἀπὸ ἐξωτερικὲς καὶ ἐσωτερικὲς ἐπιβουλές, ὅταν οἱ ἱκανοὶ Κληρικοὶ ἔλειπαν καὶ ἡ ποιμαντικὴ φροντίδα καὶ μέριμνα ἦταν ἀνύπαρκτη, ὁ π. Ἰωσήφ ἀνεφάνη ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους, ἂν ὄχι ὁ σπουδαιότερος παράγων, τῆς πνευματικῆς τῆς ἀναγεννήσεως. **Εἶναι** χαρακτηριστικὴ ἡ διαπίστωση τοῦ Μητροπολίτου Βηρυτοῦ καὶ Λιβάνου Γαβριὴλ († 1901), ὁ ὁποῖος ἔλεγε: «Οἱ ἀστέρες τῆς Δαμασκοῦ εἶναι τρεῖς: ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς καὶ ὁ Ἰωσήφ Ἀλ-Χαντάντ»!...

Ἦ θεάρεστη ζωὴ καὶ δρᾶσις τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Κληρικοῦ, ἐπιστέφθηκε μὲ ἐνδοξο μαρτυρικὸ τέλος. **Στις** 9 Ἰουλίου τοῦ 1860 ἄρχισε ἡ φοβερὴ σφαγὴ τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς Μουσουλμάνους στὴν Δαμασκὸ. **Πολλοὶ** Χριστιανοὶ τῆς Δαμασκοῦ κατέφυγαν στὸν Πατριαρχικὸ Ναό, ἐνῶ Χριστιανοὶ ἄλλων πόλεων ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν Λίβανο, ἔσπευσαν στὴν πολὶ τῆς Δαμασκοῦ. **Ὁ** π. Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος εἶχε μικρὸ ἅγιο Ἀρτοφόριο στὴν οἰκία του, τὸ ἔλαβε καὶ κατευθύνθηκε στὸν Πατριαρχικὸ Ναό, ἀναρριχόμενος στὶς στέγες τῶν οἰκιῶν. **Κατὰ** τὴν διάρκεια ὅλης τῆς νυκτὸς ἐνίσχυε καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς τρομαγμένους πιστοὺς, ὥστε νὰ τύχουν τῆς ψυχικῆς τους σωτηρίας. **Ἐπίσης,** ἐδιηγεῖτο τὰ Μαρτύρια τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῆς Πίστεως καὶ προσκαλοῦσε τοὺς Χριστιανοὺς στὴν μίμησί τους.

Τὸ πρωῖ τῆς Τρίτης, 10ης Ἰουλίου, οἱ διώκτες ἐφόρμησαν στὸν

Πατριαρχικὸ Ναὸ καταστρέφοντες, ληστεύοντες, φονεύοντες καὶ καίγοντες τὰ πάντα! Πολλοὶ Χριστιανοὶ σφαγιάσθησαν μαρτυρικά, ἐνῶ ἀρκετοὶ βγήκαν στοὺς δρόμους. Ἔνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν καὶ ὁ μαρτυρικὸς π. Ἰωσήφ. Τότε ὅμως, τὸν εἶδε ἓνας Μουσουλμᾶνος θρησκευτικὸς ἠγέτης καὶ τὸν ἀναγνώρισε, διότι ὁ Ἅγιος τὸν εἶχε ἀντιμετωπίσει κάποτε ἀναιρετικὰ σὲ μία συζήτησι. Ἀμέσως ἐκεῖνος φώναξε ἀλαλάζοντας: «Αὐτὸς εἶναι ὁ ἠγέτης τῶν Χριστιανῶν! Ἄν τὸν φονεύσουμε, θὰ φονεύσουμε ὅλους τοὺς Χριστιανούς!». Ὄταν ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια ὁ ἡρωϊκὸς π. Ἰωσήφ, κατάλαβε ὅτι ἤλθε τὸ τέλος του. Ἐβγαλε ἀμέσως τὸ ἅγιο Ἄρτοφόριο καὶ κοινώνησε τὰ Τίμια Δῶρα. Οἱ διῶκτες ἐπέπεσαν ἐπάνω του μὲ τσεκούρια καὶ τὸν κατακρεούργησαν. Ἐν συνεχείᾳ, ἔδεσαν τὰ πόδια του μὲ σχοινιά καὶ τὸν ἔσυραν στοὺς δρόμους, μέχρις ὅτου τὸ σῶμα του διαμελίσθηκε ἐντελῶς...

Συμορφώθηκε τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔγινε συμμετοχος τῆς θείας Δόξης. Ἐγινε παράδειγμα, εὐλογία καὶ μεσίτης πρὸς τὸν Θεὸν γιὰ τοὺς πάσχοντας Ὀρθοδόξους Χριστιανούς καὶ γιὰ τὴν δοκιμαζομένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ἐἶθε οἱ ἅγιες πρεσβείες Αὐτοῦ νὰ μᾶς συνοδεύουν στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν σωτηρία μας!

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἅγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

(*) Τὸ κείμενο διαμορφώθηκε ἀπὸ σχετικὸ δημοσίευμα στὸ Ἱστολόγιο «Νόστος» τῆς 4.2.2010· βλ. περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθμ. 357/Ἰούλιος-Αὐγούστος 2010, σελ. 73-77.

• Σημειωτέον, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας τὸ ἔτος 1993. Σήμερα, στὴ Δαμασκὸ ἀνεγείρεται Ναὸς ἀφιερωμένος στοὺς τρεῖς Φωστῆρες τῆς Πόλεως: τὸν Ἅγιο Ἀπόστολο Παῦλο, τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Δαμασκηνὸ καὶ τὸν Ἅγιο Ἰωσήφ Νεομάρτυρα.

•• Περαιτέρω ἐπιμέλ. ἡμετ.